

mi te arputa mie, mi a mi da ordinile saŭ konsilielē tale!“

Abia zissei ačeste kăvinte, mi mormintălă tremărŭ zhorŭ, mi, făr'a vedea desnikîndă-se petrele, eși din între zăŭ omŭ frămosŭ, žne de la dozŭ-zeci mi mease pînt la dozŭ-zeci mi ontŭ de anni, kă o talie peste omeneaskŭ, kă pŭrălă profămatŭ mi strînsŭ împrežrălă frănții kă o bândișoarŭ de pŭrăpŭr kăstŭ kă aŭrŭ. Se pŭrta k'zăŭ kostămŭ militarŭ tessalianŭ k'o palŭ atŭrnatŭ de čingŭtoare, mi činea în mŭnt dozŭ lŭnči de ferrŭ daŭritŭ. Omerŭ l'a deskrișŭ foarte frămosŭ, dar mi se pŭrŭ mi mai frămosŭ inkŭ din čeea če 'lă deskrișesse Omerŭ. — La vederea sa, făkŭi zăŭ passŭ înapoï, kôpînsŭ de frikŭ mi de mirare; dar elă imi zisse k'zăŭ sŭrpișŭ plăkătŭ mi mai femeeskŭ:

— Apollonie, nă te teme de nimikŭ, kŭčŭ tă estŭ izbitŭ de zei! Te vŭzŭ kă plăčere, mi de mŭlŭt făssessemŭ înștiîngătŭ kă eraï sŭ mŭ vizitezŭ; așia dar te amŭ aștentatŭ ka sŭ te înșŭrčinezŭ sŭ zičŭ Tessalienilorŭ kă mi pare rŭt vŭzîndă-ŭ kă neînŭrăžeskŭ a mi face sakrifiele pe kare mi le făkŭ kiarŭ Troienii însi-șŭ če aŭ perđătŭ prin mine atŭrăia bŭrăađŭ de arme. Este adevŭratŭ kă, din toate pŭrđile, sakrifiole ațžzăngŭ mai pare; este adevŭratŭ kă templele sântŭ din če în če mai deșeapte; este adevŭratŭ kă rŭgăčiznile mi tŭmiele okoleskŭ Olimpălă... Poate kă se așteantŭ vre o mare pŭefăčere în čerŭ mi pe pŭmîntŭ; dar, pîn' atŭnči, dă-te în Tessalia, mi zi Tessalienilorŭ, daka nă vorŭ sŭ pesimŭtŭ efektele mŭniei mele, sŭ sŭt mai kredinčioșŭ l'addăčerea a minte despre mine!